

На основу члана 6. став 1. Уредбе о заступнику Републике Србије пред Европским судом за људска права („Службени гласник РС“, број 61/06 –пречишћен текст) објављује се, на српском и енглеском језику, Пресуда Европског суда за људска права по представци број 45251/07 – М. В. против Србије, која гласи:

„САВЕТ ЕВРОПЕ

ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЉУДСКА ПРАВА

ДРУГО ОДЕЉЕЊЕ

ПРЕДМЕТ М. В. против СРБИЈЕ

(Представка број 45251/07)

ПРЕСУДА

СТРАЗБУР

22. септембар 2009. године

Ова пресуда ће постати правоснажна у околностима предвиђеним чланом 44. став 2. Конвенције. Могуће су редакторске промене.

У предмету М. В. против Србије,

Европски суд за људска права (Друго одељење), на седници већа у саставу:

Françoise Tulkens, *председник*,

Ireneu Cabral Barreto,

Vladimiro Zagrebelsky,

Danutė Jočienė,

Dragoljub Popović,

András Sajó,

Nona Tsotsoria, *судије*,

и Sally Dollé, *секретар Одељења*,

После разматрања на затвореној седници 1. септембра 2009. године,

Изриче следећу пресуду, која је донета тог дана:

ПОСТУПАК

1. Предмет је формиран на основу представке (број 45251/07) против Републике Србије коју је Суду поднео по члану 34. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: “Конвенција”) држављанин Србије, М. В. (у даљем тексту: “Подносилац представке”), дана 8. октобра 2007. године.

2. Председник Већа је прихватио захтев подносиоца представке да се његово име не саопштава и његовој представки дао приоритет у складу са правилом 47 став 3, односно 41 Пословника Суда.

3. Подносиоца представке је заступала гђа С. Р., његова мајка и законски старатељ. Владу Србије (у даљем тексту: “Влада”) заступао је њен заступник, г. С. Царић.

4. Суд је 25. априла 2008. године одлучио да Владу обавести о представци. Примењујући члан 29. став 3 Конвенције, решио је да донесе одлуку о прихватљивости и основаности представке истовремено.

ЧИЊЕНИЦЕ

I. ОКОЛНОСТИ ПРЕДМЕТА

5. Подносилац представке, М. В. је дете српске националности рођено 2002. године, које тренутно живи у Београду.

6. Чињенице предмета, како су их странке доставиле, могу се сумирати како следи.

7. Законска заступница подносиоца представке, С. Р. је 16. априла 2003. године поднела парничну тужбу Другом општинском суду у Београду, тражећи издржавање од Н. В., биолошког оца подносиоца представке.

8. Други општински суд је 2. фебруара 2004. године издао привремену меру о издржавању, коју је подносилац представке предложио 19. јануара 2004. године.

9. Окружни суд је 24. новембра 2004. године укинуо решење о привременој мери.

10. До 11. маја 2005. године планирано је укупно пет рочишта. Међутим, одржано је само једно рочиште, а остала четири су одложена због спречености поступајућег судије.

11. Између 17. јуна 2005. године и 20. октобра 2006. године, Други општински суд је одржао или одложио још тринаест рочишта. На рочишту одржаном 20. фебруара 2006. године, по први пут од почетка поступка саслушани су и подносилац представке и тужени.

12. Други општински суд је 12. децембра 2006. године донео пресуду и делимично усвојио тужбени захтев подносиоца представке и издао привремену меру о издржавању, до завршетка парничног поступка.

13. Окружни суд у Београду је 28. фебруара 2007. године укинуо ову пресуду, као и привремену меру, и вратио предмет на поновно суђење. Он је, такође, навео да се досуђено издржавање мора поново размотрити и даље, да се виђање Н. В. са подносиоцем представке, такође, мора регулисати.

14. У периоду од 5. јула 2007. године до 25. фебруара 2008. године, одржана су три рочишта, док су два одложена због штрајка и замене неких чланова судског већа.

15. Други општински суд је 25. фебруара 2008. године делимично усвојио тужбени захтев подносиоца представке, издао привремену о издржавању до завршетка парничног поступка и наложио Н. В. да измири судске трошкове.

16. Н. В. је 31. марта 2008. године уложио жалбу против ове одлуке.

17. Окружни суд је 30. маја 2008. године смањио досуђено издржавање, одбацио предлог за доношење привремене мере о издржавању, и пресудио да свака страна измири своје судске трошкове.

18. Ова пресуда је уручена подносиоцу представке 24. јула 2008. године.

19. Подносилац представке је 5. августа 2008. године уложио ревизију.

20. Подносилац представке је 11. августа 2008. године поднео захтев за понављање поступка.

21. Према информацијама у спису предмета које су странке до данас доставиле, изгледа да поступак пред Врховним судом још увек није завршен.

22. Током поступка у име подносиоца представке подношене су притужбе разним државним органима због одуговлачења поступка, али узалуд.

ПРАВО

I. НАВОДНА ПОВРЕДА ЧЛАНА 6. СТАВ 1 И ЧЛАНА 13. КОНВЕНЦИЈЕ

23. У име подносиоца представке уложене су притужбе на основу чл. 6, 8. и 13. Конвенције због дужине предметног поступка, као и због непостојање делотворног правног средства да се поступак убрза.

24. Суд сматра да ове притужбе треба разматрати према чл. 6 и 13. Конвенције.

25. Влада је ставила разне примедбе на допуштеност ових питања. Међутим, Суд је одбацио сличне примедбе у неколико претходних случајева (видети, на пример, уз одговарајуће измене, *Томић против Србије*, број 25959/06, ст. 81 и 82, 26. јун 2007. године, *В. А. М. Против Србије*, број 39177/05, ст. 85 и 86., 13. март 2007. године, *Цветковић против Србије*, број 17271/04, ст. 38 и 42, 10. јун

2008. године) и не налази ниједан разлог да то не учини и у овом случају. Према томе, ове притужбе се проглашавају недопуштеним.

26. Влада је даље тврдила да није било повреде чл. 6 и 13. Конвенције.

27. У вези са притужбом подносиоца представке због одуговлачења поступка, Суд примећује да је спорни поступак у надлежности Суда *ratione temporis* нешто више од пет година и пет месеци и да, према информацији из списка предмета, још није решен у трећој инстанци. Дана 3. марта 2004. године, што је датум када је Конвенција ступила на снагу у односу на Србију, он већ није био решен више од десет месеци.

28. Суд примећује да ово није посебно сложена парница, да обухвата питања од велике важности за подносиоца представке, а да и Конвенција и релевантно домаће право захтевају посебну марљивост у стварима у вези са дететом. С обзиром на критеријуме утврђене његовом праксом, Суд је мишљења да укупна дужина спорног поступка није у складу са захтевом разумног рока. Према томе, дошло је до повреде члана 6. став 1 Конвенције.

29. Штавише, с обзиром на мишљење у вези са чланом 6. став 1 и претходне пресуде о овом питању (видети, уз *одговарајуће измене*, *Јевремовић против Србије*, број 3150/05, ст. 120 – 122., 17. јул 2007. године), Суд сматра да у релевантном тренутку заиста није било делотворног правног средства према домаћем праву за притужбу подносиоца представке на дужину поступка о коме је реч. Према томе, дошло је до повреде члана 13. Конвенције, а у вези са чланом 6. став 1.

II. ПРИМЕНА ЧЛАНА 41. КОНВЕНЦИЈЕ

30. Законска заступница подносиоца представке која је уједно и његова мајка и законски старатељ, тражила је у његово име износ од 20.000 евра на име претрпљене нематеријалне штете. Она је, такође, тражила 30.000 евра за њену душевну патњу. Накнада трошкова није тражена.

31. Влада је оспорила ова потраживања. Она је истакла да законска заступница подносиоца представке није странка у поступку пред Судом, па према томе, нема право на накнаду.

32. Став суда је да је подносилац представке претрпео одређену нематеријалну штету као последицу кршења његових права по Конвенцији, због чега само утврђивање повреде не би представљало довољно правично задовољење у смислу члана 41. Суда. Судећи на основу правичности, Суд подносиоцу представке додељује 1.600 евра на име претрпљене нематеријалне штете, са затезном каматом по стопи која је једнака најнижој каматној стопи Европске централне банке уз додатак од три процентна поена.

33. Суд, међутим, одбија захтев који је законска заступница подносиоца представке поднела на основу разлога које је Влада дала.

ИЗ ТИХ РАЗЛОГА, СУД ЈЕДНОГЛАСНО

1. *Проглашава* представку допуштеном,
2. *Утврђује* да је било повреде члана 6. став 1 Конвенције,
3. *Утврђује* да је било повреде члана 13. Конвенције,

4. *Утврђује*

(а) да Тужена држава треба да исплати подносиоцу представке, у року од три месеца од датума када ова пресуда постане правоснажна, у складу са чланом 44. став 2 Конвенције, износ од 1.600 евра (једна хиљада шест стотина евра) на име претрпљене нематеријалне штете, који ће бити претворен у националну валуту Тужене државе по курсу који ће важити на дан исплате, плус све таксе које се могу наплатити;

(б) да по истеку горе наведена три месеца до исплате, треба платити обичну камату на горе наведени износ по стопи која је једнака најнижој каматној стопи Европске централе банке до исплате уз додатак од три процентна поена,

5. *Одбија* преостали део захтева подносиоца представке за правично задовољење.

Састављено на енглеском и достављено у писаној форми 22. септембра 2009. године, према Правилу 77 ставови 2 и 3 Пословника Суда.

S. Dollé
Секретар

F. TULKENS
Председник